

22nd September 1955]

(2) THE MADRAS LAND REVENUE (ADDITIONAL SURCHARGE)
BILL, 1955.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Bill^a, 1955 and move— 12-20 p.m.

“ That the Bill be taken into consideration at once.”

Sir, it is well-known that the condition of rural communications is bad and so there is an urgent necessity for improving them. The local boards, especially the panchayats, are finding it very difficult to improve them for want of finance. As it may take time to find ways and means of augmenting their revenues on a long-term basis, it was considered that a special surcharge of 2 annas in the rupee may be levied on land revenue. Perhaps it may be said that the agriculturists are already burdened with taxes. But, I may mention here that resettlement was stopped in 1937 and the land revenue assessment now paid was fixed prior to that year. The prices now prevailing are many times more than those prevailing at that period. If resettlements had been undertaken, the agriculturists would have had to pay perhaps an enhancement of nearly 3 annas in the rupee on the land revenue which is allowed under the principles followed in the settlements. The proposed additional surcharge of 2 annas cannot therefore be said to be unreasonable. Moreover, the purpose for which the additional surcharge is levied is to augment the revenues of the local boards, especially the poor panchayats, so that they can improve their communications and also provide other amenities. This will in turn help the agriculturists mostly. The levy will have to be paid by all persons who are liable to pay land revenue. In calculating the additional surcharge, water-cess up to a maximum of Rs. 10 per acre will alone be included. Other cesses and surcharge payable under the Madras Land Revenue Surcharge Act, 1954 will not be taken into account.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Bill, 1955, be taken into consideration at once.”

Hon. Member Sri N. K. Palanisamy may now move his amendment.

SRI N. K. PALANISAMY : Mr. Deputy Speaker, I move—

“ That the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Bill, 1955, be referred to a Select Committee.”

SRI S. RAMALINGAM : I second the amendment, Sir.

DEPUTY SPEAKER : Hon. Member Sri Kalyanasundaram need not move his amendment.

^a Published in the Fort St. George Gazette, dated 25th July 1955.

[22nd September 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM : Yes, Sir. As the amendment given notice of by me is the same as the one just now moved by my hon. Friend, Sri Palaniswamy, I am not moving my amendment.

DEPUTY SPEAKER : The main motion and the amendment moved by hon. Member Sri Palaniswamy are before the House for discussion.

SRI C. KANDASAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன்பாக இப்பொழுது நிலவரி மீது உபரி வரி விதிப்பதற்காக கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மசோதாவை, அது இன்று இருக்கக்கூடிய ரூபத்தில், பரிபூரணமாக எதிர்ப்பதற்காக நான் எழுந்திருக்கிறேன். இந்த மசோதாவின் மூலம் இரண்டு காரியங்களை அரசாங்கம் சாதித்துக்கொள்ள விரும்புகிறது என்பதை நாம் நன்றாகக் காண முடியும். ஏற்கெனவே வரிப் பளுவினால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு உபரி வரி விதிப்பதன் மூலம் பஞ்சாயத்துகளுக்கும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் உதவி செய்ய முன் வந்திருப்பதாக ஒரு பக்கம் சொல்லிக்கொண்டு, மற்றொரு பக்கம் அரசாங்கத்தார் இது வரையில் தாங்கள் செய்ய வேண்டிய கடமையை நிறைவேற்றாமல் இருந்து விட்டு, இந்த மசோதாவின் மூலமாக அதற்கு முழுக்குப் போடப் பார்க்கிறார்கள். இந்த மாதிரி இரண்டு நோக்கங்களைக் கொண்டது இந்த மசோதா என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். முதலாவது பிரிவின் 2-வது உட்பிரிவில் "Section 7 shall be deemed to have come into force on the 1st of April 1951" என்று இருக்கிறது. இது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. நிலத்தை விட்டு குடியானவர்களை வெளியேற்றுவதைத் தடுப்பதற்காக கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் சில வருஷங்களுக்கு முன்பாக அமுலுக்கு வந்ததாக பாவிக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்பொழுது அந்த கோரிக்கை மறுக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது அரசாங்கத்தார் தங்கள் கடமையிலிருந்து தவறியதற்காக தங்களுக்கு 5 வருஷ காலம் விட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கோருவது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. 1950-ம் வருஷ பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தில் 71-வது செக்ஷனில் மொத்தம் வசூலாகும் கிஸ்தித் தொகையில் நூற்றுக்கு 12½ வீதம் Class II பஞ்சாயத்துக்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "Shall" என்ற வார்த்தை அந்த செக்ஷனில் உபயோகப்படுத்தப் பட்டிருப்பதால், அவ்வாறு செய்ய வேண்டுமென்று திட்ட வட்டமாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட தொகை ஐன விகிதாச்சார அடிப்படையில் Class II பஞ்சாயத்துகளுக்கு விநியோகிக்கப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரியான கடமையை 5 வருஷ காலமாக நிறைவேற்றத் தவறிய சர்க்கார் தங்களுக்கு விதி விலக்களிக்க வேண்டுமென்றும், இது வரையில் செய்ய வேண்டிய காரியத்தைச் செய்யாமல் இருந்ததை ஒரேயடியாக அறித்து விடவேண்டுமென்றும் கோருவது வேடிக்கையாகியிருக்கிறது. இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? உண்மையாக சர்க்காருக்கு பஞ்சாயத்துகளிடத்தில் அனுதாபம் கிடையாது, ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகம் விரிவடையவேண்டும் என்பதிலும் அந்த ஸ்தாபனத்தின் நிதி நிலைமை சீர்படவேண்டும் என்பதிலும் சர்க்காருக்கு அக்கறை இல்லையென்பது தான் இதிலிருந்து தெரிகிறது. இது முற்றிலும் தவறான போக்கு. சென்ற கால நடவடிக்கைகளையும் இந்த மசோதா இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதையும் பார்க்கும்போது, பஞ்சாயத்துகளின் நன்மையை உத்தேசித்து இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படவில்லையென்று கூட கருதவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக ரூபாய்க்கு 2 அணு சர்சார்ஜ் விதிப்பதன் விளைவு எத்தகையதாக இருக்கப்போகிறது? இன்றைக்கு விவசாயிகள் இருக்கும் நிலைமையில் இதைக் கொடுப்பது சாத்தியமாவென்று பார்க்கவேண்டும். ஏற்கெனவே பல சந்தர்ப்பங்களில் விவசாயிகளுடைய துர்பாக்கிய நிலைமை

22nd September 1955] [Sri C. Kandasamy]

எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஒரு வருஷ காலமாக விலை வாசி வீழ்ச்சி பயங்கரத் தோற்றம் அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நூற்றுக்கு 12½ ரூபாய் அதிகப்படியாகச் செலுத்த வேண்டுமென்று சொன் னால், அது சாதாரண விவசாயிகளைப் பெரிய அளவுக்குப் பாதிக்கும் என் பதை கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் உணரவேண்டும். நல்லெண் ணத்தைப் பற்றியும், இது விவசாயிகளைப் பெரிய அளவில் பாதிக்காது என்பதைப்பற்றியும் இன்றைக்கு பேச்சளவில் சொல்லிக் கொண்டிருக்க லாமே தவிர, வாழ்க்கையோடு போராடிக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளை இந்த வரி எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கும் என்பதை நிச்சயமாக எல்லோரும் புரிந்து கொள்ள முடியுமென்று தான் நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தப் பணத்தையும் கூட அந்தந்தப் பிரதேசங் களில் வசூலிக்கக்கூடிய கிஸ்திக்குத் தகுந்தாற் போல் ஜன் விகிதாசாரப் படி வினியோகிப்பதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு மசோதாவில் செய்யப்பட்டிருக் கிறதா? அதுவும் கிடையாது, அதுவும் சட்டத்தின் கீழ் இயற்றப்படும் விதிகளின் மூலமாகத் தான் நிர்ணயிக்கப்படும். அவ்விதிகள் சட்டசபை முன்பு வைக்கப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்படுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது : இது சற்றி வளைத்துக்கொண்டு செல்லும் போக்காக இருக்கிறது. நாங்கள் ஏதாவது சொன்னால், அரசாங்கத்தின் நோக்கத்தை சந்தேகிக்கிறார்கள் என்று கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லுகிறார். ஆனால் அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் சந்தேகத்தை உண்டு பண்ணக்கூடியதாக இருக்கிறது, இல்லையா என்று பார்க்கவேண்டும். தாங்கள் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கை நேரடியாக இருக்கிறது, சந்தேகத்திற்கு இடம் இல்லாதவாறு இருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். அவ்வாறு செய்யாமல் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சந்தேகத்துடன் பார்க்கிறார்கள் என்று சொல்வது சரியான நோக்கு அல்ல. அரசாங்கம் 5 வருஷமாக செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்யாமல் இந்த மசோதாவின் மூலம் அந்தக் கடமையை ரத்து செய்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பது மாத்திரமல்ல. பஞ்சாயத்துக்களுடைய பளுவையும், விலைவாசி வீழ்ச்சியால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகள் மீதுள்ள பளுவைக் குறைப்பதற்கும், யதார்த்தத்தில் ஸ்தல ஸ்தாபன நடவடிக்கைகள் சரிவர நடப்பதற்கும் எந்த விதமான உதவியும் அரசாங்கத்தார் செய்கிறார்கள் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

குறைந்த பட்சம் ஓரண, இரண்டண வீதம் விவசாயிகளிடம் வசூல் செய்து, அரசாங்கம் அதே அளவு மானியம் கொடுத்து, இரண்டையும் சேர்த்து மொத்தத்தை ஜன்விகிதாசாரப்படி ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுக்க மசோதா கொண்டு வருவதாகயிருந்தால் கூட, அரசாங்கத்துக்கு ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகத்தில் அனுதாபமிருக்கிறது. அந்நிர்வாகம் விரி வடைய வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியும். ஆனால் இந்த மசோதா கடைத்தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைப்பது போலிருக்கிறது. இந்த நிலையில் இந்த மசோதாவை எதிர்ப் பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அரசாங்கத்தின் நோக்கத்தைப் பற்றி சந்தேகப்படவேண்டியதில்லை. இப்போது இருக்கும் நிலை இது.

இந்த மசோதாவின் நோக்கம் முழுப் பூசணிக்காயை சோற்றில் மறைக்கப் பார்ப்பது போலிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்கள் கோர்ட்டுகளில் “சூட்” போட்டிருந்தால்கூட, அரசாங்கம் அவர்களுக்குப் பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபாய் இதுவரை கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக் கும். ஆதலால், அவசரப்படாமல் பெற்றுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டு, நன் ருகப் பரிசீலனை செய்து, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய முறையில் இந்த மசோதாவை உருவாக்க கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : Mr. Deputy Speaker, 12-30 P.M.
Sir, I rise to register my strong protest against this move of the Government to levy an additional surcharge on land revenue. This is not the first time that this Government is attempting to raise

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [22nd September 1955]

the tax burden on the poor agriculturists. In the year 1952 when Sri C. Rajagopalachari was the Chief Minister an attempt was made to levy this additional surcharge on land revenue on people paying more than Rs. 50 as land revenue. (Interruption.) I say an attempt was made. The Bill that was brought then was to exempt pattadars paying a land revenue of Rs. 50 and below and to levy a surcharge on those paying more than Rs. 50. It was given up because it was stated that the agriculturist was already overburdened with taxes, and, therefore, he should not be taxed any further. Even Sri C. Rajagopalachari was reasonable enough to accept our opposition to the tax and gave up the move to levy the surcharge on small agriculturists.

Again another move was made and they taxed people paying Rs. 150 and above as land revenue. We thought there would be an end of all this at that stage. But now when other State Governments are trying to exempt small landholders paying Rs. 10 and below from paying land revenue, our State Government are trying to tax even those who are paying a land revenue of Re. 1. The decision to levy this tax, it was stated by the Hon. Minister for Revenue, was taken with a view to finance the poor panchayats. Poor panchayats are to be financed by robbing poorer agriculturists. I do not know what sort of argument it is. Another argument advanced by the Hon. Revenue Minister is that there was no resettlement subsequent to 1937, if there had been a resettlement the tax would be annas three per rupee, while the proposal now was to tax at the rate of only two annas per rupee, one anna less than the justified rate. He said this was a concession shown to the poor people. Sir, I submit that this same argument was advanced whenever there was a proposal to tax the agriculturists whether directly or indirectly. On this very same argument, I think after I became a Member of this House, during these four years a dozen taxes would have been levied. I submit that kind of stale argument will not hold good any longer.

Now let me refer to a cartoon, which I very vividly remember I saw, exhibited during the last general elections. That was an election propaganda cartoon put up by the party in power in the year 1937. The picture was of a famished individual overburdened with so many bags of taxes, indicating that if any more taxes were to be levied on him he would break down. If the ryot was so much overburdened with taxes then, I think, I should say he is overburdened with taxes twice or three times of what he was paying in 1937. The tax burden had increased by 300 per cent even by the end of the year 1952. I say the agriculturist is being squeezed. There is absolutely nothing that you could squeeze from him or out of him. I would, therefore, appeal to the Hon. Minister for Revenue to see that the poor agriculturist is not burdened any more.

It has been stated that the Government is disinterested. In the year 1950 or 1951 the Government passed the Village Panchayat Act and stated that 12½ per cent of the land revenue collections

22nd September 1955] [Sri E. L. Raghava Mudaliyar]

would be given to the panchayats. For the past four or five years they have failed to do so. In other words they have misappropriated the amount. When I say misappropriated, I do not say that the Hon. Minister has misappropriated the amount. I only mean the Government had diverted it to other things. Therefore, I am not sure if the additional surcharge now proposed to be levied for financing the panchayats would really go to them. (Interruption.) I am glad Hon. Minister assures me that it is to be used for that specific purpose. However, I find in most of the Class II panchayats, where they are levying house tax, cart tax and similar other miscellaneous taxes, amounting to Rs. 100 to Rs. 200 per year, the cost of collection and forms is more than the amount realized by the panchayat as taxes. Therefore, I would request the Hon. Minister for Revenue to see that in panchayats which are not even able to realise the collection charges, collection of such taxes is given up and this tax is levied instead of collecting the taxes and also imposing this additional surcharge.

With these remarks, I support the amendment to refer the Bill to a Select Committee. Thank you, Sir.

* SRI S. PANCHAKSHARAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, I do not oppose this measure on principle. But viewed in the light of the proposals made by the Taxation Enquiry Committee, the Government have to come out with a comprehensive scheme for rationalization of the system of levying taxes on land. The Taxation Enquiry Committee has stated that the land revenue that is now being collected has become an anachronism. The system was introduced about 70 years ago. The settlement and survey have become so old that they have got to be revised once again. In the year 1910 a resettlement and survey operation was conducted and the "Tharam" classification was fixed for the lands and land tax varied according to the nature and quality of the land and the yield obtained from the lands. Several other considerations also prevailed in my own poor district. Some places are really fertile. They are classified as compounded double-crop lands. The taxation per acre was about Rs. 16. The lowest "Tharam" lands were assessed Rs. 6. For wet lands the taxation ranged from Rs. 6 to Rs. 16. This settlement was done some 40 years ago. Conditions have considerably changed since then. There have been periodical droughts in the district and rainfall has become fitful. Several other considerations also contributed to the wet lands becoming useless nowadays. Dry lands which have been producing dry crops paying an assessment of Re. 1 to Rs. 2 per acre have become very very useful now for cultivation. Well cultivation has been introduced all over the district and this is useful not only for the production of commercial crops but also food crops on a large and profitable scale. Therefore, the situation has now completely changed. When the basis of agriculture and agricultural operations have changed and "tharam" classification has to be revised, even according to the Taxation Enquiry Committee, it is just and proper

[Sri S. Panchaksharam] [22nd September 1955]

that this Government should think over the matter and try to rationalize the system of land revenue. This is long over due. I, therefore, submit that because the Government wants to augment their resources to finance the local bodies, they can have this for one or two years as a temporary measure. Within that period they should try to rationalize the entire taxation system on land.

12 40
P m.

Sir, I would like to make one more plea on behalf of my district. It is fortunate that to-day just at this time the Treasury Bench is occupied by a Minister who comes from my district. If the Hon. Minister for Finance was there, I would not have been bold enough to make this plea on behalf of the North Arcot district. Because the Hon. Minister for Revenue comes from my district, he may appreciate the difficulties of the district which I am going to mention just now. He may consider the exclusion of the district of North Arcot from the scope of this taxation measure.

Sir, the North Arcot district is badly in arrears of payment of land revenue. If fasli 1361 is taken into account, some lakhs of rupees are yet to be collected. In respect of fasli 1362 more lakhs of rupees are in arrears and we can imagine the condition with respect to fasli 1363. The figures furnished sometime ago in this House show that for the entire State for fasli 1361 the arrears of land revenue are about Rs. 45 crores, for fasli 1362 Rs. 80 crores and for fasli 1363 Rs. 60 crores. I am sure, if the Hon. Minister for Revenue verifies the figures, he will find that the district of North Arcot will be at the top and 50 per cent of the arrears will be from that district only. Particularly two or three taluks of that district are responsible for these arrears of land revenue. What is all this due to? The Hon. Minister for Revenue knows very well that it is due to the poverty-stricken conditions prevailing in the district as a result of the continuous drought for a period of seven years and the people there have been almost in a quandary as to how they should get on in their life. There are no big water resources or schemes for irrigation projects or any such thing. Our district does not figure at all in the deliberations of the Planning Body or in the plan that is sought to be made for the entire State for the next five years. That is the position of my district.

Take the financial and economic condition of the agriculturists there. Every agriculturist who has been given facilities for taking all sorts of loans from the Revenue Department has taken the loans that have been made available and every one of these loans without exception has fallen into arrears. Subsidies that have been granted have not been properly utilized and they come in for recovery by the Revenue Department. Capital loans, agriculture loans, manure loans, land improvement loans have all fallen into arrears and coercive processes, hundreds and thousands, are being adopted for the collection of these arrears, irrespective of the capacity of the agriculturists to pay them or not. Take for instance, the loans advanced by co-operative societies and it is a sorrowful tale as far as North Arcot district is concerned. Not one co-operative

22nd September 1955] [Sri S. Panchaksharam]

society is able to make both ends meet because it is not able to collect the arrears from the agriculturists who are not able to pay it. Extension after extension has been granted for the recovery of the arrears. So also the loans advanced under the Land Mortgage Banks Act have fallen into arrears. All these things present a very woeful picture and, therefore, my district deserves considerate treatment at the hands of the Government.

SRI N. K. PALANISAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே பஞ்சாயத்து போர்டு, லோகல் போர்டு இவைகளுக்கு ரோடுகள் போட வசதி அளிப்பதற்காக இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். உண்மையாகவே இது வரையில் இதைப் போல எவ்வளவோ சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பொழுது இதைப் போல எந்த விதமான காரணங்களும் சொல்லப்படவில்லை. இந்த சட்டத்தை எந்த அளவுக்கு விவசாயிகள் எதிர்ப்பார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியும். அந்த எதிர்ப்பை ஒருவாறு சமாளிப்பதற்காகத்தான் பஞ்சாயத்து போர்டு லோகல் போர்டுகளுக்கு செலவுநிப்பதற்காக இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று காரணம் கூறப்படுகிறது. 1950-ம் வருஷத்துப் பஞ்சாயத்து சட்டப் பிரகாரம் second-class அம்சாயத்துகளுக்கு நில வரியில் 8-ல் ஒரு பங்கு கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் சர்க்கார் இது வரையில் எத்தனை பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு அந்தப் பங்கைக்கொடுத்திருக்கிறார்கள்? கொடுக்காது மட்டுமில்லை. இருக்கக்கூடிய உரிமையும் ரத்து செய்யும் முறையில் இந்த மசோதாவின் clause 7 அமைந்திருக்கிறது. பஞ்சாயத்து போர்டுகள் லோகல் போர்டுகள் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு நிலவரியை அதிகப்படுத்தக்கூடாது. பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை சரிக்கட்டுவதற்கு ஏதோ ஒரு வழியில் வரி போட்டு பணத்தை வசூல் செய்யவேண்டுமென்ற முறையிலேதான் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது. மேலும் ஒவ்வொரு ஊரிலும் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களை அதிகப்படுத்துவதற்கெல்லாம் பணம் வேண்டும் என்ற முறையிலேதான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலே விலை வாசிகள் ஒரு பக்கம் இறங்கியிருக்கின்றன, விலை வாசிகளின் வீழ்ச்சியால் 1954-55-ல் மட்டும் விவசாயிகளுக்கு 1,000 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஏராளமாக கடன் பட்டிருப்பதிலிருந்தும் எந்த விதமான மீட்பும் கிடையாது. ஆகவே அவர்களுக்கு இப்படி மேலும் மேலும் வரி போடக்கூடாது. லோயர் பவானி, மேட்டூர் பிரதேசங்களிலுள்ள விவசாயிகள் ஏற்கனவே தண்ணீர் வரி, நிலவரி, betterment levy, cess fund போன்ற பல வரிகளைக் கொடுக்கிறார்கள் அப்படியிருக்கும்பொழுது இந்த மாதிரி நில வரியின்பேரில் ஸர்சார்ஜ் போடுவது அந்த விவசாயிகளுக்குக் கண்டிப்பாக ஆத்திரமூட்டும்.

அது மட்டுமல்ல, 1924-ல் settlement-ன் போது என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் நிலங்களை அடிக்கடி சர்வே செய்து அந்த சமயத்தில் விவசாயக் கருவிகள் என்ன விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன என்பதை அனுசரித்து அந்த அளவுக்கு வரி போட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்த போதிலும் இப்பொழுது என்ன செய்யப்படுகிறது? விலை வாசிகள் குறைந்து கொண்டு வருகின்றன. அதே சமயத்தில் வரிகள் அதிகப்படுத்தப்படுகின்றன. கண்ணிவாடியில் ஏராளமாக வாழை பயிரிடப்படுகிறது. அங்கு ஒரு ஏக்கர் ரூ. 2,500 விற்கிறது. ஆனால் ஒரு ஏக்கருக்கு நில வரி ரூபாய்க்கு 4 அணுதான் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி போடியில் எலக்காய் அதிகம். அங்கு ஒரு ஏக்கர் ரூ. 4,000 விற்கிறது. அந்த இடத்தில் நில வரி ரூபாய்க்கு 6 அணு முதல் 12 அணுவாக இருக்கிறது. மேலும் காப்பித் தோட்டம், மீத் தோட்டம் அதிகமாக இருக்கும் இடங்களிலும் வரி குறைவாகத்தானிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் மேட்டங்காடுகளுக்கு நில வரி அதிகமாக வசூலிக்கப்படுகிறது. இதனால் விவசாயிகள் வரியைக் கட்ட முடியாமல் நிலங்களை விற்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1951-ல் அரசாங்கம் ஈரோடு தாலுகாவில்

[Sri N. K. Palanisamy] [22nd September 1955]

ஒரு வருஷ காலத்திற்கும் தாராபுரம் தாலுகாவில் மூன்று வருஷ காலத் திற்கும் வரி வஜா செய்தார்கள். வரி வஜா கொடுத்து விட்டு, மூன்று வருஷங்களாகப் போடாத வரியைப் போடவேண்டுமென்ற முறையிலே உத்திரவு போட்டார்கள். அதன் காரணமாக ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் எடுத்துக் கொண்டால் பலவிவசாயிகள் வரி கட்ட முடியாமல் பூமியை விற்று வரி கட்ட வேண்டிய நிற்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இம்மாதிரியான கொடுமையான வரி வசூலை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, இம்மாதிரி முறையில் மேலும் மேலும் வரி போட்டுக் கொண்டே போகக்கூடாது.

1948-ல் காங்கிரஸ் **Agrarian Reforms** கமிட்டியின் சிபார்ச்சுகளைப்பற்றி ஒரு கேள்வித்தான் வெளியிடப்பட்டது. அது சமயம் முன்னாள் முதலமைச்சர் ஸ்ரீ ஓமந்தூர் ராமசுவாமி ரெட்டியார் அவர்கள் நில வரியைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, குறிப்பாக எல்லா வரிகளும் ரத்து செய்யப்படவேண்டுமென்றும், அடிப்படையில் இருக்கக்கூடிய **Agricultural Income-tax** முறையிலே வரி போடவேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜெயப் பூர் காங்கிரஸிலும், கராச்சி காங்கிரஸிலும் இன்றிருக்கக்கூடிய வரி முறை போகவேண்டுமென்றும், மாற்று முறைகளில் நில வரி அமையவேண்டுமென்றும் கூறப்பட்டது. அப்படியிருக்கையில் இன்றைய தினம் காங்கிரஸ் விவசாயிகளுக்கு மேலும் மேலும் வரி போடுகிறது. குறைப்பதற்குப் பதிலாக வரிகள் அதிகப்படுத்தப்படுகின்றன. **Agricultural Income-tax** முறையைக் கொண்டுவரப்போவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அது நல்ல முறைதான். அந்த மாதிரி **Agricultural Income-tax** போடக்கூடிய வழியைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த மசோதாவை செலெக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

***Sri K. T. RAJU:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே நில வரியின் மீது ரூபாய்க்கு 2 அணு உபரி வரி போடவேண்டுமென்ற இந்த மசோதாவை நான் எதிர்க்கிறேன். இந்த நேரத்திலே ஒரு விஷயத்தை சபையின் கவனத்திற்குக்கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். 3½ வருஷத்திய சட்ட சபை நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால், நாம் விவசாயிகளுக்கு மேலும் மேலும் வரிகளைப் போடுவதில் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறோமே தவிர விவசாயிகள் அவர்களின் வாழ்க்கைத்துறையிலே பொருளாதாரத்துறை யிலே முன்னேறுவதற்கான காரியங்களைச் செய்வதிலே நாம் பெரும் அளவுக்கு பின் தங்கியிருக்கிறோம் என்பது புலப்படும்.

12-50
p.m. ரூபாய்க்கு இரண்டணு தானே என்று சொல்லலாம். அது நூற்றுக்கு 12½ சத விகிதம் ஆகிறது. இது பெரியதா என்று சொல்லலாம். ஆனால் கிராமங்களிலிருக்கிறவர்களுக்கு இது ரொம்பவும் பாதிக்கும். கிராமத் தார்களுக்கு ரோடுகள் போடுவதற்கும் மற்ற வசதிகள் செய்து கொடுப்ப தற்கும்தானே இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படுகிறது என்று அரசாங்க ம் சொல்லலாம். மற்றும் பல சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுப்பதற்கும் ஸ்தலஸ்தாபனங்கள் மூலமாக பல வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கும் இந்த வரி வசூலிக்கப்படும் என்று மசோதாவின் கடைசியில் நோக்கத் தெப்பற்றி குறிப்பிடும்போது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை நாம் நன் ருக் கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

இந்நாட்டில் விவசாயிகள் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இந்நாட் டின் முதலெலும்பாக இருக்கிறவர்கள் இந்த விவசாயிகள்தான். அவர் களுடைய நிலைமை இன்றைக்கு எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைய தினம் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் எல்லா வகையிலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொ ருள்கள் அதாவது விவசாயப் பொருள்களின் விலை மிகவும் குறைந்து போயிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் விவசாயத்திற்கு என்று வாங்கும் பொருள்களின் விலை அதிகப்படியாக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் அவர்களுடைய பொருளாதாரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்றும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர வேண்டுமென்றும் அதற்கு

22nd September 1955] [Sri K. T. Raju]

வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றும் ஒரு பக்கம் பெரிய கிளர்ச்சி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த நிலைமையில் அவர்களுக்கு மேலும் மேலும் வரி விதித்துக் கொண்டு போனால் அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் பாதிக்கும் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவேயு அவர்களுக்கு அதிகப்படியாக வரிப் பளு இருக்கிறது. பத்தணு வரி கொடுக்கும் ஏழை விவசாயிகளும் இந்த மசோதாவின்படி வரி கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது இரண்டணு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி பத்தணு என்று நில வரியில் கொடுக்கிறவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றினால், இது சட்டமாக்கப்பட்டால், அவர்கள் எல்லோரும் வரி கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே அரசாங்கம் இதைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக வரி போடுவதென்றால் உண்மையிலேயே யாருக்கு வரி போட்டால் கொடுக்க முடியுமோ அவர்களுக்குத்தான் வரி விதிக்க வேண்டும். அந்த வரிப் பளுவை யார் தாங்க முடியுமோ அவர்களுக்குத்தான் விதிக்க வேண்டும்.

1950-ம் வருஷத்தில் இயற்றிய பஞ்சாயத்து சட்டத்தின் 71-வது பிரிவை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அந்த ஷரத்துப்படி சர்க்கார் பஞ்சாயத்துகளுக்கு பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நிபந்தனை இருக்கிறது. அந்த நிபந்தனையை இந்த சட்டத்தின் மூலமாக எடுத்து விடுவதாக இருக்கிறது. இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றி விட்டால் அப்படிப்பட்ட நிபந்தனை இல்லாமல் போய் விடுகிறது. இந்த நிலைமையில் இந்த திருத்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது, இதன் அடிப்படை என்ன? ரூபாய்க்கு இரண்டணு என்று வசூலித்தாலும் கூட சர்க்கார் திட்டப்படி 75 லட்சம் ரூபாய் வசூலாகும் என்று சொல்லுகிறார்கள். என்னைக் கேட்டால் அதன் மூலம் ஒரு கோடி ரூபாய் வரை வசூலாகும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஏற்கெனவே இருக்கும் ஷரத்துப்படி பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு கட்டியமாக பணம் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதை ரத்து செய்து விட்டால் அந்தப் பணத்தைக் கொடுக்கவேண்டிய நிபந்தனை இல்லாமல் போய்விடுகிறது.

அத்துடன் சர்க்கார் அபிப்பிராயப்பட்டால், அவசியம் என்று சர்க்கார் கருதினால் அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு பணம் கொடுக்கப்படும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இதிலும் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சர்க்காருக்குப் பிடிக்காத பஞ்சாயத்து போர்டு வந்தாலும் அல்லது தலைவர் வந்தாலும் அந்த பஞ்சாயத்துக்கு பணம் கொடுக்க வேண்டிய தேவை இல்லை என்று சர்க்கார் கருதி அவர்களுக்கு அந்தப் பணத்தைக் கொடுக்க மறுப்பதற்கு இடம் ஏற்படுகிறது. அதற்கு வேண்டிய உத்தரவாதம் இந்த மசோதாவினால் ஏற்படுகிறது. பணம் கொடுக்கும்படியான உரிமையை சட்டத்தில் வைத்திருந்தால் எந்த பஞ்சாயத்து வந்தாலும் சரி எந்தத் தலைவர் வந்தாலும் சரி அந்த பஞ்சாயத்துக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனை ஏற்படுகிறது. சர்க்காருக்கு இஷ்டமில்லாத பஞ்சாயத்துக்குக் கொடுக்க இஷ்டப்படாவிட்டால் கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு இந்த மசோதாவின் மூலம் அதிகாரம் கேட்கப்படுகிறது. அது இருக்கக் கூடாது என்பது தான் எங்களுடைய அபிப்பிராயம். சர்க்கார் எந்த பஞ்சாயத்துக்கு கொடுக்கவேண்டியது அவசியம் என்று கருதுகிறதோ அந்த பஞ்சாயத்துக்கு கொடுப்பதற்கு வசதி அளிக்கிறது. இந்த நிலைமையில் இந்த சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது சரியல்ல. இப்படியே நிறைவேற்றினால் இப்பொழுதுள்ள உரிமை போய்விடும். பஞ்சாயத்துக்குப் பணம் கொடுக்க முடியுமாது என்று சொல்லிவிட்டு விவசாயிகளிடமிருந்து பணம் வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரும் போது இன்றைக்கு விவசாயிகளுடைய நிலைமை என்ன என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏழை விவசாயிகள் ரூபாய்க்கு இரண்டணு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. அப்படிக் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமையில் அவர்கள் இருக்கிறார்களா என்பதை அறிய வேண்டும். அதனால் ரூபாய்க்கு இரண்டணு என்று வசூலிக்க வேண்டிய அவசிய

[Sri K. T. Raju] [22nd September 1955]

மில்லை. அதனால் இந்த மசோதாவை செலெக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டும் என்ற திருத்தத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*** SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :** கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, இதில் எழுந்துள்ள ஒரு சந்தேகத்தை தீர்த்துக் கொள்வதற்காகவே நான் எழுந்துள்ளேன். நில வரியின் பேரில் சர்சார்ஜ் விதிக்கப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஒருவருக்கு ஒரு கிராமத்தில் ஒரே நிலம் இருக்கலாம் அல்லது ஒரே கிராமத்தில் பல நிலங்கள் இருக்கலாம். இன்னும் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பல கிராமங்களில் பல நிலங்கள் இருக்கலாம். ஒரு நிலத்தினுடைய தீர்வையை எடுத்துக் கொண்டு சர்சார்ஜ் கணக்கிடும்பொழுது அந்த தீர்வையில் விட்டு விடக் கூடிய ஒரு மிகச் சிறு அம்சம் இருக்கலாம். அந்த அம்சம் சாதாரணமாக ஒரு அணு என்று இருக்கலாம். ஒரு அணுவிற்கு வரக் கூடிய சர்ச் சார்ஜ் 1½ தம்படி என்று இருக்கலாம். அதை விட்டுவிடலாம். ஆகவே கிராமத்தில் பல நிலங்கள் இருந்து அந்த மாதிரி பல நிலங்களின் தீர்வையின் சிறு அம்சங்களை விட்டு விட்டால் சர் சார்ஜ் குறையும். அந்தப் பல நிலங்களின் சிறு அம்சங்கள் சேர்ந்து இரண்டு மூன்று ரூபாய்கள் வரலாம். அப் பொழுது மொத்தத்தொகையின்பேரில் அதிக சர்சார்ஜ் கொடுக்கக் கூடியதாக ஏற்படுகிறது. அதனால் சர்சார்ஜ் அதிகமாக சர்க்காருக்குக் கிடைக்கும். இந்த மாதிரி ராஜ்யத்தில் பல இடங்களில் இருக்கலாம். அப்படி இருந்தால் ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் விட்டு விடப்படும் தீர்வை அம்சம் சொற்ப அணுவாக இருக்கலாம். ஆனால் அந்த நிலங்களுடைய சொற்ப அம்ச வரிக்கையெல்லாம் சேர்த்துப் பார்க்கும்போது அவைகளெல்லாம் சேர்ந்து பல ரூபாய்களாக ஆகும். அப்பொழுது சர்க்காருக்கு வரும் சர் சார்ஜ் வரும்படி அதிகமாக ஆகும். இப்பொழுது கொண்டுவரக் கூடிய மசோதாவில் அவ்வாறு நிலங்களை சேர்க்கையாக எடுத்துக் கொண்டு அந்த எல்லா நிலங்களின் தீர்வையின் பேரில் சர் சார்ஜ் நிர்ணயிக்கப்படுமா அல்லது தனித்தனியாக எடுத்துக் கொண்டு நிர்ணயிக்கப்படுமா என்பது தெரியவில்லை. அதனால் எந்த விதத்தில் சர்சார்ஜ் நிர்ணயிக்கப் போகிறார்கள் என்று சந்தேகம் இருக்கிறது. அதைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நான் எழுந்து சில வார்த்தைகளைச் சொன்னேன்.

*** SRI M. NARAYANA KURUP :** Mr. Deputy Speaker, Sir, I want to point out the difficulty which will be experienced if the definition of "land revenue" is allowed to remain as it is in the present Bill. Land revenue has been defined to mean as public revenue due on land and it includes water-cess payable to the Government for water supplied or used for the irrigation of land but does not include any other cess or the surcharge payable under the Madras Land Revenue (Surcharge) Act, 1954. Now, Sir, where water-cess is included in land revenue, there will be no difficulty. Similarly, if the person liable to pay land revenue and liable to pay water-cess is one and the same person, then also there is no difficulty. But, there are many cases where the person liable to pay land revenue is the owner and the person liable to pay water-cess is the cultivator or the waramdar or a tenant. Under Section 10 of the Malabar Irrigation Works (Construction and Levy of Cess) Act, 1947, the Collector is authorized to issue permits in respect of all lands the irrigation of which is allowed by or under the orders of the Government from any irrigation work and that every permit shall be served on, or tendered to the cultivator of the land in respect of which it is issued. Section 12 of this Act says that

22nd September 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

it shall be lawful for the Government to levy every fasli water-cess on all lands in respect of which a permit has been issued under this Act. Section 13 says that the water-cess payable by any person under this Act shall be a first charge upon his interest in the land and the crops raised thereon. A person who pays land revenue, say the Zamorin, on a land may be living in Kozhikode. But the land on which land revenue is collected may be in Palghat and the tenant who is cultivating the land is liable to pay water-cess according to sections 12 and 13 of this Act. Under clause 4 of the present Bill, surcharge payable by a person shall be deemed to be public revenue due on all the lands in respect of which such person is liable to pay surcharge and all the said lands, the buildings upon the said lands and their products shall be regarded as the security for the surcharge. Now as per the provisions of this clause, in the case of a tenant who is not liable to pay land revenue but is liable to pay water-cess, that water-cess is made a charge by this Bill not only on the interest of the tenant but also on the interest of the landowner. I consider this as unjust. What I want to emphasise is that the person who pays land revenue and the person who pays water-cess are different persons.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do agree that in all these cases there may be certain difficulty and particularly if the person who is liable to pay the tax does not pay the surcharge. But here is relationship which has been entered into by the parties as the landowner and the tenant in respect of that land. When a liability is payable by a certain person, certainly the other person also is interested in paying it and he could claim it as contribution from the tenant. There could thus be adjustment between the two. 1 p.m

SRI M. NARAYANA KURUP : These are things where there is no contract. When the Land Revenue Surcharge Bill was being discussed, I wanted the introduction of a clause wherein I said that the landlord if he is made to pay (or if any other person interested in the land is made to pay) the surcharge, then he must get reimbursement. Government said at that time that it was not necessary. Unlike other cases of contribution, viz., a person paying obligations due to Government, here there is no definite contract between the lessee and jenmi. Even though the difficulty has been pointed out to Government, they have said that no such amendment was necessary. Some provision on the line I have suggested seems to be necessary to get over the difficulty. I have pointed out.

*SRI T. SHANMUGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சர்க்காருக்கு திருப்பித் திருப்பி நிஸ் வரி போடத்தான் தெரிகிறதே தவிர வேறுதுறைகளில் வரியைப்போட்டு வருமானத்தை அதிகப்படுத்தவோ இண்டஸ்ட்ரிகளுக்கு வரி போடவோ தெரியவில்லை. நிலங்களுக்கு எல்லாம் போன வருஷம்தான் வரி போட்டார்கள். மறுபடியும் இப்போது ரூபாய்க்கு இரண்டரை சர்சார்ஜ் போட முன் வந்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி வரி போட்டு இந்தப் பணத்தையெல்லாம் பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு கொடுக்கப் போகிறார்களாம். இது ரொம்பவும் அநியாயமான வரி. அதுவும் இந்த

[Sri T. Shanmugam] [22nd September 1955]

சமயத்தில் இதைக்கொண்டு வருவது கொஞ்சங்கூட நியாயமில்லை. ஏற்கெனவே நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நெல் விலையும் இறங்கிவிட்டது. விவசாயக் கூலியும் குறையவில்லை. கூலி அதிகமாகக் கேட்கிறார்கள். அம்மாதிரி கேட்கும்படி அவர்களைக் கிளப்பி விடவும் சில தலைவர்கள் கிளம்பிவருகிறார்கள். நாளுக்கு நாள் நெல் விலையும் கீழே போகிறது. நெல் விலை இறங்காமல் இருக்கவோ, நியாயமான விலைக்கு விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லையெல்லாம் வாங்கி வினியோகிக்கவோ சர்க்கார் எவ்வித ஏற்பாடும் செய்யாமல் மேலும் மேலும் வரியையே போடுகிறார்கள். நிலச்சுவாந்தார்கள் எப்படிப்போனால் என்ன என்பதுதான் சர்க்காரின் கொள்கையோ என நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இது மிகவும் மக்களை பாதிக்கக்கூடிய விஷயம். ரெவின்யூ மந்திரி ஸ்ரீ மாணிக்கவேலு அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்களோ தெரியாது. அடுத்த தேர்தலில் நிற்க வேண்டாம் என்று முடிவு செய்து கொண்டே இது மாதிரியாக வரிக்கு மேல் வரி போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்களோ என்று நினைக்கிறேன். தயவு செய்து இந்தச் சமயத்தில் இந்த வரியைப் போட வேண்டாமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் சமீபத்தில் ஈரோடு, தாராபுரம் பக்கம் போயிருந்தேன். ஆறு வருஷ காலமாக மழையே இல்லாமல் அந்தப் பிரதேச மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கிணறுகளில் நூறு அடிக்குக் கீழே தண்ணீர் இருக்கிறது. இவர்கள் எல்லாம் அந்த ஊர்களைப் போய் பார்க்கவேண்டும். பார்த்தால் இந்தமாதிரியாக வரியே போடமாட்டார்கள். நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்றிருந்தபோதுகூட எங்கள் ராஜ்யத்தில் மிக அதிகமாக வரி போட்டாய்விட்டது. இனிமேல் வரி போடவே முடியாது என்று சொல்லியிருப்பதாய் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அதோடு பிண்ணைக்கு, ஏரு முதலியவற்றின் விலை குறையவில்லை. நானும் ஒரு விவசாயிதான். சென்ற முறை எப்படி விளைந்தது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்த சமயத்தில் இந்த வரியும் போடவேண்டாம். பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு உதவி செய்யவும் வேண்டாம். முன்பெல்லாம் பஞ்சாயத்து போர்டுகளில் வீட்டு வரி கிடையாது. இப்பொழுது வீட்டு வரியும் போடுகிறார்கள். சர்க்கார் வேறு அவர்களுக்கு சிறிது பணம் கொடுக்கிறார்கள். இவற்றை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் போகட்டும். நீங்கள் நில வரி போடவேண்டியதும் இல்லை. பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டியதும் இல்லை. ஆகவே இந்த சமயத்தில் விவசாயிகளை எல்லாம் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் இந்த வரியைக் கொண்டுவரவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI G. SAMIA KOORAYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் தற்போது கொண்டுவந்திருக்கும் வரியானது விவசாயிகளை மிகவும் பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே போன வருஷத்தில் தான் சர்சார்ஜ் வரி போட்டார்கள். 50 ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டக் கூடியவர்கள் வரிகொடுக்கவேண்டுமென்று மசோதா கொண்டுவந்து விவாதித்து ரூ. 500-க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்துபவர்கள் ரூ. 250 லிருந்து சார்ஜ் செலுத்தவேண்டும் என்று வரி போட்டார்கள். அது இந்த வருஷம் தான் அமுலுக்கு வரும். இப்பொழுது புது வரி போடப்படுகிறது. ஏற்கெனவே கல்வி வரி ரோடு செஸ்ஸுக்கு 6 அணு போடப்படுகிறது. இதுவுடன் சேர்த்தால் 1 ரூ.—1½ ரூ. வரி செலுத்த வேண்டியவரும், நெல் விலையுடன் ஒரேயடியாக லிம்ந்து போகிறது. இதர சாமான்களில் விலை 1 மடங்கு, 1½ மடங்கு அதிகமாகப் போகிறது. விவசாயச் செலவு முன்பை விட மூன்று நான்கு மடங்கு அதிகமாகக் கொண்டுவருக்கிறது. பண்ணைச் செலவு இன்னும் அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த வரி போடுவது விவசாயிகளுக்குத் தாங்கமுடியாத சமையாகும். ஆகவே இந்த வரியைப் பற்றி ஜனங்கள் ரொம்பவும் தப்பாக எண்ணக்கூடும். ஏற்கெனவே நிலச் சீர்திருத்தம் வருகிறது வருகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டே இது வரையிலும் ஒன்றும் கொண்டுவராமல் இருப்பதைப்பற்றி பலவாறு பேசுகிறார்கள். அதனால் அரசாங்கத்தின்மீது நம்பிக்கையையும் இழந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு அனுசரணையாக இந்த வரி வந்தால்

22nd September 1955] [Sri G. Samia Koorayar]

இது மக்களுக்கு மிகவும் பாதகமாகவும் இருக்கும். அவர்கள் ரொம்ப நஷ்டத்திற்கு உள்ளாவார்கள். ஆகவே இந்த வரியை அரசாங்கம் கைநழுவ விட்டுவிடவேண்டுமென்று நான் மிகவும் தாழ்மையாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நிலத் தீர்வையின் மீது சர்சார்ஜ் வரி விதிப்பது மட்டும் இல்லாமல் தண்ணீர் தீர்வையின் மீதும் சர்சார்ஜ் வரி விதிப்பதாக இருக்கிறது. எந்த வரியும் தண்ணீர் தீர்வையின் அடிப்படையில் விதிப்பது கிடையாது. ஆகவே தண்ணீர் தீர்வையின் அடிப்படையில் சர்சார்ஜ் வரி விதிப்பது கூடாது.

இம்மாதிரிக் கிடைக்கும் தொகையைக்கொண்டு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு உதவி செய்யப்போகிறோமென்று சொல்வது நீனைக்கக்கூட முடியாத விஷயம். வேண்டுமானால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களே இம்மாதிரி வரியைப்போட்டு வசூலித்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய அதிகாரங்களை சர்க்கார் வழங்கலாமே தவிர, சர்க்காரை இம்மாதிரி வரியை மக்கள் மீது பலவந்தமாக சுமத்தக் கூடாதென்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. PALANIYANDI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1-10 p.m.
நமது ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய மந்திரி பதவி காலத்தில் ஏதோ விவசாயிகளுக்கெல்லாம் நல்லது செய்யவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு செய்யக்கூடியவராக இருந்தாலும் இந்த உபரி வரி விதிப்பது விஷயத்தில் அவர் விவசாயிகளுக்கு நல்லது செய்தவர் ஆகமாட்டார் என்று நான் கருதுகிறேன். நல்லதுக்குப்பதில் தீயதாகவேதான் முடியும் என்றும் நான் கருதுகிறேன்.

விவசாயிகளின் மீது அதிக வரி போடக்கூடாதென்று நாம் நீனைத் தோம். பட்ஜெட் கூட்டத்தின்போதும் இது சபையில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டு இப்படிப்பட்ட வரி போடப்படுவது நிறுத்தப்பட்டு. இப்பொழுது ஏன் மறுபடியும் அது தலை காட்டுகிறது என்பதன் காரணம் புரியவில்லை.

பட்ஜெட் கூட்டத்தின்போது மேல்சபையில் நிதி மந்திரியோ அல்லது ரெவினியூ மந்திரியோ பேசும் காலத்தில், “விலைவாசி நிலைமையை அனுசரித்து வரி போடுகின்றோம், விலைவாசி இந்த நிலைமையில் இருந்தால் வரி போடுவது இல்லை,” என்று வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தார். ஐந்தாறு ஆண்டுகளின் விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டது என்று சொல்லமுடியாது. விலைவாசி முன்பு இருந்ததைவிட இப்பொழுது இன்னும் மோசமாகி இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் இப்படிப்பட்ட வரி கொண்டு வரக்கூடாதென்று நாங்கள் மட்டும் சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியில் உள்ள அங்கத்தினர் கூட, ஸ்ரீமான் கூரையார் போன்றவர் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த வரி போட வேண்டாமென்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயி என்ற அடிப்படையில் அவர் இந்த அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

செட்டில்மெண்டுக்குப் பிறகு வரி போடவில்லை, ரூபாய்க்கு மூன்றணுவீதம் கூட வரி போடலாம், ஆனால் நாங்கள் ரூபாய்க்கு இரண்டணுவதான் போடுகிறோம், விலைவாசி ஏறிவிட்டது. ஆகையால் வரி போடுவதற்கு வசதி இருக்கிறது” என்று நில வருவாய் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். நிச்சயமாக அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், விவசாயம் செய்யக்கூடிய வீளைப் பொருள்கள் என்ன விலைக்கு இப்பொழுது விற்கிறதென்று. விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத்தரம் எவ்வளவு தூரம் குறைந்திருக்கிறது என்பது மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியாததல்ல. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய இரும் புச் சாமான்களின் விலை குறையவில்லை, உரத்தின் விலை குறையவில்லை, விவசாயத்திற்கு வேண்டிய மின்சாரப் பொருள்களின் விலை குறைக்கப்படவில்லை. அதற்குமேலாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பெரும் ஆலை முதலாளிகளுக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கிறது, ஆனால் சாதாரண விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத்தரம் மிக மோசமாக இருக்கிறது என்பதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் திரு. பழனிசாமி அவர்கள் சொன்னதுபோல் மலைத் தோட்ட முதலாளிகள் விவசாய வருமான வரி கொடுக்கிறார்கள். மலைத் தோட்ட முதலாளிகளுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு

[Sri M. Palaniyandi] [22nd September 1955]

இரண்டு ரூபாய் வீதம்தான் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் அடிக்கக்கூடிய லாபத்தைப்பாருங்கள். லாபத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் அவர்களுக்கு அதிக வரி போடாமலிருக்கும் சமயத்தில் ஏழை நடுத்தர விவசாயிகள் ஏன் மேலும் மேலும் வரி கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்கிறேன். அவர்கள் எங்கிருந்து கொடுக்கமுடியும் என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இம்மாதிரி வசூலிக்கப்பட்ட வரிப் பணத்தை பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுத்து கிராமங்களை அபிவிருத்தி செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது மிகவும் வருந்தக்கக்க விஷயம். 1950-ம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தின்படி ஐந்து ஆண்டுகளாக அரசாங்கம் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றாது அந்தச்சட்டத்தை ரத்து செய்கிறார்கள் என்றால் இதைவிட வெட்கம் வேறு என்ன வேண்டியிருக்கிறது. ஆண்டுதோறும் 75 லட்சம் முதல் 80 லட்சம் வரை பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. தட்டிக்கழித்துக் கொண்டே வருகிறார்கள். பஞ்சாயத்துக்கள் உண்மையிலே நல்ல முறையில் மக்களுக்கு நல்ல வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்றால், பஞ்சாயத்து பேரில் உண்மையிலேயே சர்க்காருக்கு அபிமானம் இருந்திருந்தால் சென்ற ஐந்து ஆண்டுகளாக வருஷாவருஷம் 75 முதல் 80 லட்சம் வரையில் பணத்தை வசூல் செய்து பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுத்து, வசதிகளைச் செய்துகொள்ளுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கலாம். அதை விட்டு இப்பொழுது அதிகமாக இரண்டணு வரி போட்டு நாங்கள் அந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்துவிடுகிறோம் என்று கூறுவது மிகவும் கவலையாக இருக்கிறது. இதிலிருந்து சர்க்காருக்கு கிராம மக்கள் விஷயத்தில் என்ன மனோபாவம் இருக்கிறது என்று நன்கு விளங்குகிறது. வேண்டுமென்றே சர்க்கார் இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், நடைமுறையில் அதைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம்.

ஆகவே, நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்; சாதாரண விவசாயிகளின் மீது வரி போடும் எண்ணத்தை மாற்றிக்கொள்ளுங்கள். நல்ல வசதி உள்ளவர்கள் மீது வரி போடுங்கள், கீழ்த் தட்டில் இருப்பவர்களின்மீது மேலும் மேலும் வரி போடாதீர்கள் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு ரூபாய்க்கு இரண்டணு தானே வரி போடுகிறோம் என்று சொல்லலாம் 10 ரூபாய்க்கு 1½ ரூபாய் தானே என்றும் சொல்லலாம், வாதங்கள் செய்யலாம்.

கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயராமல் இருக்கும் சமயத்தில் ஏன் அவர்களின்மீது மேலும் வரி போடவேண்டும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. ஏற்கெனவே பஞ்சாயத்து போர்டார் வரி, கல்வி செஸ்போன்ற வரிகளை வசூல் செய்கிறார்கள். பல விஷயங்களில் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்படியிருக்க விவசாயிகளுக்கு வரி போட்டால் மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படும். ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், சமூக நலத் திட்டங்கள் இவைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்குப் பணம் தேவைப்படுகிறது, ஆகவே வரி போடுகிறோம் என்றெல்லாம் சொல்வதால் பயனில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிராம மக்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு அதேசமயத்தில் கிராம மக்களை மேலும் வரியினால் துன்புறுத்துவதாகத் தான் இருக்கிறது. சர்க்காருக்கு உள்ள மெஜாரிட்டி பலத்தை வைத்துக் கொண்டு இந்த இரண்டணு வரியை நிறைவேற்றுவார்களானால் அதனால் பிரஜாஜனம் இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சியினர் கூட மனம் புழங்குவார்கள். ஏதோ செய்யவேண்டிய கடமையை அனுசரித்து சர்க்காருக்குச் சாதகமாக வோட்டுப் போடுவார்களேயொழிய, உண்மையான கருத்துடன் வோட்டு போட மாட்டார்கள், உண்மையிலேயே அவர்கள் மனம் புழங்குவார்கள் என்று நான் சர்க்காருக்கு மன்றாடித் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கட்சிக் காட்டுப் பார்ட்டுக்கு உட்பட்டு சர்க்காருக்குச் சாதகமாக வோட்டுப் போடுவார்களே தவிர, உண்மையாகவே இந்த வரியை அவர்களும் விரும்பவில்லை. இந்த இரண்டணு உபரி வரி ஏழை நடுத்தர விவசாய மக்களைப் பாதிக்கும், ஆகவே, இந்த வரி கொண்டுவரக்கூடாது என்று பட்ஜெட் கூட்டத்திலேயே

22nd September 1955] [Sri M. Palaniyandi]

காங்கிரஸ் கட்சி, எதிர்க்கட்சி, மற்ற எல்லாக் கட்சிகளும் ஒரு முகமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையால், இதையும் சர்க்கார் மனதில் இறுத்திக்கொண்டு காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

இந்த மசோதாவுக்கு முன்னால் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் பேசும் காலத்தில் எல்லாருடைய ஒத்துழைப்பையும் கொடுக்கும்படியும், ஒத்துழைப்பு கொடுத்தால் சர்க்கார் நன்றாக வேலை செய்வதாகவும் தெரிவித்தார். ஆனால், ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் தான் செய்ய வேண்டிய கடமையைச் செய்வதிலிருந்து தவறிவிட்டார். அதாவது, ரெவினியூ மந்திரியிடமிருந்து வருஷா வருஷம் 75 முதல் 80 லட்சம் ரூபாய் வரையில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின்பொருட்டு வாங்கவேண்டியதை வாங்காமல் சும்மா இருந்துவிட்டார். ரெவினியூ மந்திரி அந்தச் சட்டத்தைப் பிடுங்குகிறார். ஸ்தலஸ்தாபன மந்திரிக்கும், ரெவினியூ மந்திரிக்கும் இது விஷயத்தில் மாறுபட்ட கருத்து இருக்கும்போது, அங்கத்தினர்களையும், மக்களையும் அவருடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதில் என்ன பயன் என்று நான் கேட்கிறேன். நல்லது செய்யவேண்டுமென்று அவருக்கு எண்ணம் இருந்தாலுங்கூட பழைய சட்டத்தை அவர் பிடுங்குகிறார். இவர்களுக்குள்ளேயே கருத்து வேற்றுமை இருக்கிறது. சட்டத்திலே உள்ள பல மாறுதல்களைச் செய்யாமல், அதிலுள்ள குறைகளை நீக்காமல் இருக்கும் போது, ஏன் எங்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கேட்கிறார் என்று தெரியவில்லை. தாங்கள் பதவியிலிருக்கும் காலத்திலேயே நல்லதெல்லாம் செய்துவிட வேண்டுமென்று எண்ணியிருப்பதாக ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லிவருகிறார்கள். ஆனால், அவருடைய எண்ணம் நல்லதாக இருந்தாலும் எண்ணங்களை நடைமுறையில் அமுல் நடத்த முடியாமல் இருக்கிறாரோ என்று நான் நினைக்கிறேன். அவரால் செய்யமுடியாத ஒரு கட்டுக் கோப்பு இருக்கிறதோ என்றுகூட நான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. நல்ல எண்ணம் கொண்டிருப்பவர், விவசாய மக்களுக்கு நல்லது செய்யவேண்டுமென்றும் முற்போக்கான நல்லதொரு காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்பவர், முற்போக்கான சட்டங்களைச் செய்யாவிட்டாலுங்கூட, ஏழை விவசாயிகளின்மீது மேலும் மேலும் வரிபோடாமலாவது இருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த வகையிலாவது அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு நல்லது செய்தாலுங்கூட போதுமென்று நான் அவரிடம் மன்றிடிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறு நிலச்சுவாந்தாரர்களமீது வரி போடுவது நல்ல பவனை அளிக்க முடியாது. கிராமங்களில் ரோடு போடவேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. அப்படிச் செய்வதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். வேறு துறைகளில் சக்தியுள்ளவர்களிடமிருந்து வரி வசூல் செய்து, சக்தி இல்லாத ஏழை எளிய விவசாயிகளை வரிச்சுமையிலிருந்து விட்டு விடுங்கள் என்று நான் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களை கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வரியைக் கைவிட்டுவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளவதோடுகூட, இந்த மசோதாவைச் செல்கட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி வேண்டுவன செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

SRI S. RAMASWAMI NAIDU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஏழை விவசாயிகளுக்கு இந்த வரி மிகவும் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கும் என்று பலர் சொல்ல நாம் கேட்கிறோம். ஐந்தாறு வருஷங்களாக இந்த வரியைப்பற்றி மக்களெல்லோருக்கும் தெரியும். அதிகமான எதிர்ப்பு ஏழை மக்களிடமிருந்து இதவரை வந்ததாகத் தெரியவில்லை, ஏழை மக்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையிலும் ஏழை விவசாயி என்ற முறையிலும் நான் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன்.

ரூபாய்க்கு இரண்டரை தான் சர்ச்சார்ஜ் வரி என்று தெரிந்தபிறகு யாரும் அதைக் கொடுக்கத் தயாராக இருப்பார்கள். ஒரு ஏக்கரா நிலம் உள்ள ஒரு விவசாயி ஒரு நாளைக்கு சாப்பிடும் பீடிப் பணத்தை மீதம் வைத்துக் கொண்டால் அந்தப் பணமானது பொது நலத்திற்கு எவ்வளவோ பிரயோஜனமாக இருக்கும் என்பதையும், கிராம மக்களுடைய வசதியை அதிகரிப்பதற்கு இந்த உபரி வரி போடப்படுகிறது என்பதையும் நாம் மக்க

[Sri S. Ramaswami Naidu] [22nd September 1955]

ளுக்கு விளக்கிச் சொன்னால் அதை அவர்கள் புரிந்துகொள்வார்கள். இம் மாதிரி வசூலிக்கும் ஒவ்வொரு பைசாவும் கிராம அபிவிருத்திக்குக் செலவாகச் செய்யவேண்டும். கிராம மக்களில் 100-க்கு 50 பேர் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் விவசாயிகள் அல்லாத விவசாயக் கூலிகளும் மற்றத் தொழிலாளர்களும்க் இருக்கிறார்கள். கிராமத்திற்கு மட்டும் உபயோகப்படும்படியான வரியை எதிர்ப்பது என்பது தேவை இல்லாத ஒரு விஷயம்.

ஜில்லா போர்டு தலைவன் என்ற முறையில் நான் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கின்றேன் என்று சிலர் நினைக்கலாம். அது தவறு. ஜில்லா போர்டு தலைவன் ஆவதற்கு முன்னாலேயே நான் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதாவது, நிர்ணயமான ஒரு வரியைப் போட்டு அதன் மூலமாக கிராம அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களிடமும் மற்றவர்களிடமும் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, இந்த வரியினால் மக்களுக்கு அதிகக் கஷ்டம் ஏற்பட்டு விடும், என்றே, அல்லது மிகவும் குறைந்த விவசாயிகளுக்கு ஒரு விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்றே எந்தவிதமான சர்ச்சையும் இப்பொழுது தேவை இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஏழை விவசாயிகளாக இருந்தாலும், குறைந்த பட்சம் இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவராக இருந்தாலும்கூட நாலாறு அநிக வரி கொடுக்க முடியும். அவன் செய்யும் எத்தனையோ அனாவசியமான செலவுகளைக் குறைத்துக்கொண்டு இந்த வரியைக் கொடுக்கமுடியும். ஒரு நான் அனாவசியச் செலவை இப்பொழுது விதிக்கப்படும் வரிக்கு ஒரு விவசாயி செலுத்தினால், நான் ஏற்கெனவே சொன்னமாதிரி, அந்தக்கிராமத்திற்கு மிகவும் பிரயோஜனமான பல காரியங்களைச் செய்யலாம். மத்திய சர்க்கார், ராஜ்ய சர்க்கார் கிராம அபிவிருத்திக்காய் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைக் கொடுக்கின்றன. அதோடு கிராம ஜனங்கள் கொஞ்சம் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டால் அவன் பணத்தைக்கொண்டு எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்ய முடியும்.

இப்பொழுது ஒவ்வொரு ஸ்தல் ஸ்தாபனத்திடமும் பஞ்சாயத்து போர்டினிடமும் புதிதாக போடப்பட்ட ரஸ்தாக்களின் பராமரிப்பு ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. சமார் ஒரு மைல் முதல் ஐந்து மைல் வரை நீளமுள்ள ரஸ்தாக்களை ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தும் பராமரிக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் பணம் இல்லாமல் என்ன செய்யமுடியும் என்பது ஒரு புறம்.

1-20
p.m. சர்க்காரால் முன் சொல்லப்பட்ட நிலத்தீர்வையில் ஒரு பகுதியை பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் இன்னும் முன்வரவில்லை. அது கொடுக்கப்படவேண்டியது மிகவும் அவசியம். அதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதைக் கொடுக்காமல் இந்த வரியைப் போடுவது தப்பு என்று சொல்வதற்கு நான் தயாராயில்லை—ஸ்ரீ பழனியாண்டி எவ்வளவு விரும்பினாலும்கூட. ஆகவே இந்த வரியும் மிகவும் அவசியமானது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதனால் வரும் ஒவ்வொரு பைசாவும் வீணைக்கப்படப் போவதில்லை. அதில் பெரிய ஸ்தலஸ்தாபனங்களுக்கும், சிறிய ஸ்தலஸ்தாபனங்களுக்கும் ஒரு சிறு பங்கு கொடுக்கப்படுபதாகிறது. அது கிராம விவசாயிகளுக்கும், கிராமத்தின் நன்மைக்காகவும் உபயோகிக்கப்படப் போகிறது. இந்த மாதிரியாக வரும் பணம் பஞ்சாயத்து போர்டுக்கோ, அல்லது ஜில்லா போர்டுக்கோ, அல்லது இரண்டும் மாறி அங்கே ஒரு தாலுகா போர்டு ஏற்பட்டால் அதற்குக் கொடுப்பதற்கோ மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். ஆகவே இந்த வரி போடுவதானால் ஒரு கஷ்டமும் இல்லை. ரூபாய்க்கு இரண்டணத்தான் என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்துவிட்டால் யாரும் அந்த வரியைக் கொடுத்து விடுவார்கள். நான் கிராமங்களில் நிலவிவரும் மனப்பான்மையை அறிவேன். கிராம அபிவிருத்திக்கு எவ்வளவோ வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் காலத்தில் இந்த இரண்டண ஒரு பெரிய விஷயம் அல்ல என்று எல்லோரும் சொல்லி வரவேற்பார்கள். ஆகவே இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். செலக்ட் கமிட்டியில் நம்மைப்போன்றவர்கள் தான்

22nd September 1955] [Sri S. Ramaswami Naidu]

பரிசீலிக்கப்போகிறவர்கள். இந்த ஆறு மாதத்தில் சொல்லாத ஒரு புது விபிப்பிராயத்தை அங்கு சொல்லப் போவதில்லை. ஆகவே நீண்ட விவாதம் செய்யாமல் சிறிய பஞ்சாயத்துக்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் பொருட்டு இந்த மசோதாவை சட்டமாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*SRI R. KRISHNAN : മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, ഈ ബില്ല് പാസ് ചെയ്ത കൃഷിക്കാരുടെ തലയിലേക്ക് ഒരു ഭാരംകൂടി തള്ളിവയ്ക്കുന്ന മനോഭാവത്തെക്കുറിച്ച് അതിന്റെ ഭാരം ഇതിനെ എതിർക്കുന്നു. ജലസേചനപദ്ധതികൾ നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ ജലനിരപ്പും സെസ്സും ചേർത്തു ഏകദേശം 10 ക. മീറ്റർ വരെ ഉയർത്തിയതിനാൽ കൃഷിക്കാർ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിനും പുറമെ ഇനിയും ഉറപ്പികൾ 2 റൂ. കണ്ട് സൂപ്പർജക്ട് കൊടുക്കണമെന്നുവന്നാൽ അത് സാധാരണ ചെറിയ കൃഷിക്കാർക്കും ഇടത്തരം കൃഷിക്കാർക്കും അങ്ങനെയൊരു ഭാരമായിത്തീരും. ബെററർമെന്റ് ചെവി ചുമത്തിക്കൊണ്ട് നാം ഒരു നിയമം പാസ്സാക്കിയത് ഈ അടുത്ത കാലത്താണ്. ഇങ്ങനെ നിലനിൽക്കുകയും, വാട്ടർസെസ്സും, ബെററർമെന്റ് ചെവിയെ മെല്ലാം നിലവിലുള്ളതിനും പുറമെ ഒരു സൂപ്പർജക്ട് ഏറ്റെടുത്തുകൊണ്ടു വന്നാൽ നികുതികൊണ്ടു ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന ചെറിയ കൃഷിക്കാരെ എളുപ്പത്തിൽ പാസ്സാക്കിത്തീർക്കുകയെന്നാണ്. അതുകൊണ്ടു ചെറിയ കൃഷിക്കാരുടെ പാസ്സാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു നിയമമാണിതെന്നു പറഞ്ഞാൽ മട്ടം തെറ്റില്ല. ഈ സൂപ്പർജക്ട് സകല കൃഷിക്കാരേയും ബാധിക്കുന്ന മട്ടിലാണ് ഏറ്റെടുത്താൻ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത്. ചെറിയ കൃഷിക്കാരെ ഇതിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കിയിട്ടില്ല. ഈ നികുതിസമ്പ്രദായംതന്നെ കൈവെടിയിലൊന്നും ആദായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കൊടുക്കാൻ കഴിവുള്ളവരിൽനിന്നു നികുതിയിടാക്കുകയാണ് ശസ്ത്രീയവും പുരോഗമനപരവുമായിട്ടുള്ള നികുതിസമ്പ്രദായമെന്നും ആങ്ങൾ പല രവണ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രമത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അത് ഗവണ്മെന്റ് ഇനിയും സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറായിട്ടില്ല. പക്ഷെ അത് ഗവണ്മെന്റ് ആവശ്യമില്ലെന്നു ആരും പറയുന്നില്ല. പക്ഷെ പണമിടാൻ ഇതുമാത്രമാണോ മാർഗ്ഗം? നമ്മുടെ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ സാധാരണ കൃഷിക്കാരുടെ സ്ഥിതിയെന്ത്, അവർക്കു ഇനിയും കൂടുതൽ നികുതി കൊടുക്കാനുള്ള കഴിവുണ്ടോ നിലവിലുള്ള നികുതി തന്നെ അവർക്കു കൊടുക്കാൻ കഴിയുന്നതോ, എന്നെന്നും നോക്കാതെ ഇനിയും നികുതി വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നു പറയുന്നതിനെ ഒരു തരത്തിലും അനുകൂലിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കൃഷിക്കാരെ പാസ്സാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന ഈ നിയമത്തെ ഞാൻ ശക്തിയായി എതിർക്കുന്നു. ഈ നിയമം അപ്പാടെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയെപ്പോലെയോ പരിശോധിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. കൃഷിക്കാരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന ഒരു നിയമം അത് നിർദ്ദിഷ്ട പാസ്സാക്കേണ്ട കാര്യമാണെങ്കിലും ഈ നിയമം പാസ്സാക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നാൽ വെറും വെറും യാതൊരു തരക്കേടുമില്ല. നിലവിലുള്ള നികുതികളൊന്നിച്ചു ഇതുകൂടെ കണക്കാക്കിയാൽ കൃഷിക്കാർക്കു കഴിയാത്ത വരുമാനത്തിന്റെ 20 ശതമാനത്തിലധികം വരുന്നതാണ്. ഇത് നിർദ്ദിഷ്ട ഇത് പാസ്സാക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ഇതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന മോക്ഷങ്ങൾ എത്രയെങ്കിലും ചെമ്പാൻ സാധിക്കുമോ അത്രയും നീക്കംചെയ്തു കഴിയുന്നിടത്തോളം നന്നാക്കി പാസ്സാക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം ലഭിക്കണമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടും ഈ ബില്ലിനെ ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയിലോ അല്ലെങ്കിൽ ഉപേക്ഷപത്രം അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ ഈ ചെറു പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

[22nd September 1955]

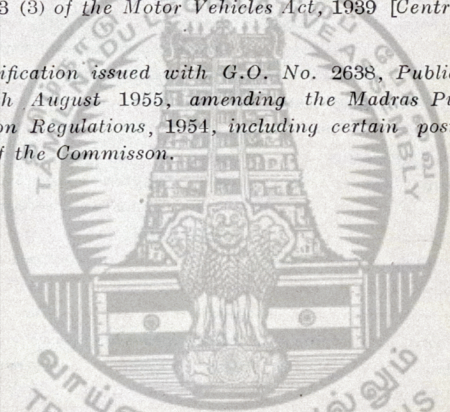
DEPUTY SPEAKER: The general discussion will be continued to-morrow. The House will now rise and meet again to-morrow morning at 8-30.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1 Notification issued with G.O. Ms. No. 4722, Home, dated 8th December 1951, regarding delegation of powers to the Secretary by the Transport Authority. [Laid on the table under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 [Central Act IV of 1939).]

2. Notification issued with G.O. No. 2638, Public (Services), dated 24th August 1955, amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, including certain post under the purview of the Commission.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS